

StiftsTecken

TECKENSPRÅKIG VERKSAMHET I STOCKHOLMS STIFT • NR 2 2009

TEMA

Projekt

FOTO: PRIVAT

Verksamhet med pensionärerna

Jag vigdes till diakon 1992. Ett av målen med mitt arbete har alltid varit att vara en medmänniska. Till att börja med tog jag kontakt med Pilträdet's servicehus där många sjuka döva pensionärer bor. Vi har nu träffats i många år. Det är även friska döva pensionärer som kommer till dessa träffar.

Mina träffar har växt från Pilträdet's servicehus till att omfatta många olika träffar runt om i Stockholms stift. Det är även Kallhällsträffar i St Lukaskyrkan, Huddingeträffar på Klockargården och Kistaträffar i S:t Kistakyrkan. Under dessa träffar

firar vi en andakt då jag läser söndagens evangelium. Sedan dricker vi kaffe gemensamt.

I mitt arbete ingår även att göra hembesök hos de som är gamla, sjuka och ensamma. Jag besöker även en pensionärsförening där jag finns tillgänglig för samtal.

Under maj till augusti ordnar jag med onsdagsutflykter till olika roliga platser. Då får vi alla komma ut och höra och se Guds ord samt i gemenskap teckna Fader vår och välsignelsen.

EVA OZOLINS

TECKENSPRÅKIG STIFTSDIAKON

FOTO: IRINA KANKKONEN

Lotta och Teofil

- Teofil, har du något projekt?
- Ja, det har jag.
- Vad då? Vad gör du då?
- Jag går i ide en gång om året. Då sover jag i några månader för att det är vinter. Det är ett projekt för innan måste jag äta massor av blåbär så att jag inte vaknar hungrig mitt i vintern.
- Oj, det låter som ett stort projekt.
- Ja, men det är gott att äta och skönt att sova.

Kyrkoval 20 september

Den 20 september 2009 är det kyrkoval. Genom valet har alla som tillhör Svenska kyrkan möjlighet att vara med och forma framtidens kyrka. Det är medlemmarna som väljer ledamöter till de styrande organen, exempelvis till kyrkomötet och kyrkofullmäktige. Mer information kommer under våren. Men kom ihåg, det är viktigt att rösta!

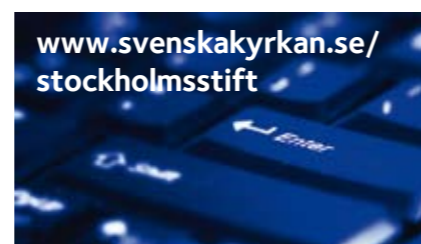

FOTO: WWW.SVEGCHU

Du har väl hittat våra hemsidor? Där finns massor av information om Svenska kyrkan och Stockholms stift och även några sidor om det teckenspråkiga arbetet.

DÖPTA

Emilia Umavadee Karlsson
Född 12 januari 2009.
Döpt 30 maj, Huddinge kyrka.
Föräldrar är Peter och Piyanuch Karlsson.
Fadder är Fredrik Ramos Karlsson.

AVLIDNA

Ester Westerholm, Kallhäll,
6 april 2009, 90 år.

STIFTSTECKEN Tidning för teckenspråkigt arbete i Stockholms stift

Utkommer med 4 nr/år. Vill du ha tidningen kostnadsfritt, kontakta Gunnel Kjellermo

Ansvarig utgivare Inga-Lena Arvidsson Redaktör Caroline Hedlin Grafisk form Eva Widegren och Stina Söderholm
Postadress Stiftskansliet, Box 16306, 103 25 Stockholm Tel 08-508 940 00 Omslagsbild Irina Kankkonen

Svenska kyrkan

STOCKHOLMS STIFT

Teckenspråkigt arbete i Stockholms stift

Besöksadress: Stockholms stifts-kansli,
Klara Södra Kyrkogata 1, Stockholm.

Tfn växel (tal): 08-508 940 00

Fax: 08-24 75 75

Besök enligt överenskommelse

Gunnel Kjellermo

Stiftsadjunkt för teckenspråkigt arbete

Tfn 08-508 940 18,

mobil 070-216 40 02

E-post gunnel.kjellermo@svenskakyrkan.se

Eva Ozolins, Diakon

Bildtfn eva.ozolins@sjp.omnitor.se

mobil 073-374 66 02, 073-773 00 56,

bost 0171-53542

E-post eva.ozolins@svenskakyrkan.se

Helené Brolund, teckenspråkig

förskoleassistent

Sms: 073-507 31 69 sms/3G

E-post: helene.brolund@svenskakyrkan.se

Irina Kankkonen, teckenspråkig

församlingspedagog

Sms: 073-513 14 92 sms/3G.

E-post: irina.kankkonen@svenskakyrkan.se

Projekt UTBILDNING OCH ARBETE

”Det är skönt att veta att Gud verkligen vill använda mig till någonting bra och viktigt ...”

FOTO: PRIVAT

Diakon: Camilla Jansson

Vilken utbildning är du inne i?

Nu den 28 maj, avslutade jag min diakonutbildningen på Bräcke Diakoni i Göteborg. Jag har gått denna utbildning sedan augusti 2008. Innan dess läste jag några kortkurser på högskola och universitet som räknades som fackutbildning. För det krävs tre år fackutbildning eller motsvarande för att kunna komma in på diakonutbildningen.

Hur kom det sig att du valde denna utbildning?

Det var kallelsen som avgjorde vilken utbildning jag valde. Jag fick möjligheten att gå Svenska kyrkans grundkurs på halvfart år 2003 och då fick jag pröva på olika yrken. Jag tvekade då mellan präst-, diakon- och pedagogyrket och till slut förstod jag att min kallelse var att bli diakon. Det tog mig ett år att göra det valet.

Guds kallelse – hur ser du på den? Är det viktigt att veta att du är utvald till tjänst i kyrkan?

Guds kallelse är någonting stort, ibland undrar man faktiskt om man verkligen är lämplig för den plan som Gud har för mig men jag har fått svar i mitt hjärta att jag är på rätt väg just nu. Det är skönt att veta att Gud verkligen vill använda mig till någonting bra och viktigt, alltså till tjänst i kyrkan. När vi i klassen skulle diskutera vinningens ordning och de löften man ska säga ja till så kände jag verkligen att det var någonting stort att bli vald till tjänst i kyrkan. Man ska hålla löftena och följa dessa livet ut. Det kommer kännas mäktigt att stå i Göteborgs domkyrka den 30 augusti och lova att följa dessa löften.

Vad får du för reaktioner från din omgivning när du berättar om din utbildning och det arbete som väntar?

Det är blandat, en del tycker att det var bra att jag nu gått utbildningen och en del undrar självklart varför jag vill bli diakon så jag får ofta berättat varför jag ”valt” denna väg. Det är ju egentligen Gud som valt vägen för mig. Vägen har varit spännande och känns rätt. Jag har jobbat inom Dövkyrkan i Skara stift i 4 år så där

visste de att jag ska bli diakon och de såg fram mot att jag skulle komma tillbaka till dem. Men nu har jag fått ett annat jobb, här i Göteborgs stift och jag börjar den 27 juli.

Teckenspråkigt arbete i svenska kyrkan – nuläge och framtidsdröm?

Jag tycker det ska bli spännande att få jobba i ett nytt stift och se vad som behövs göras där. Lite som att lägga en helt okänt pussel, man vet inte hur bilden ska se ut men att det finns pusselbitar som bildar en bild.

Jag har en vision. Att det ska finnas många teckenspråkiga medarbetare i respektive yrkesgrupp. Det är bristvara på teckenspråkiga medarbetare och det behöver förbättras. Jag gläds åt att det går tio teckenspråkiga på Svenska kyrkans grundkurs i Vadstena just nu. Om vi förvaltar det väl så har vi lika många nya medarbetare snart! Det är synd att Svenska kyrkan inte vågar satsa på teckenspråkiga medarbetare och att vi möter hinder på vägen i fråga om tolkar och en misstro om att vi inte ska klara jobbet lika bra som hörande. Men det är ju vi döva som förstår döva bäst. Vi behöver också agera mer politiskt och profetiskt för att komma någonvart i strävan att ha en kyrka för alla.

FOTO: PRIVAT

Projekt UTBILDNING OCH ARBETE

”... vi ska ständigt
befinnas oss i rörelse
och eftertanke”

Präst: Channah Kjellermo

Vilken utbildning är du inne i?
Jag läser in min teol. kand vid Uppsala universitet just nu.

Hur kom det sig att du valde denna utbildning?
Den är en etapp på vägen till mitt mål, att vara präst i Svenska kyrkan.

Guds kallelse – hur ser du på den? Är det viktigt att veta att du är utvald till tjänst i kyrkan?

Man brukar tala om en inre och en yttre kallelse. Min inre kallelse är min önskan att få arbeta med människor i glädje och sorg, från en kristen plattform. Den yttre kallelsen är, utifrån min förståelse, kyrkan svar på en människas inre kallelse. Som präst-kandidat har jag genomgått präst-kandidatsåret, där min förmåga att leda, samarbeta och hantera både mig själv och andra människor, har prövats. Jag tror det är viktigt att komma ihåg när det gäller den yttre kallelsen att det är människors svar på en inre längtan att få jobba med människor i en gemenskap med Gud, där Jesus är vår förebild. Men man ska minnas att Gud kallar oss alla till en gemen-

skap med Gud, och den kallelsen är inte förknippad med ett visst yrke. Min uppfattning av prästyrket är att det är ett sätt att leva men också ett arbete som inte drivs av ett vinstintresse. Det spelar ingen roll hur många jag begraver, viger eller döper per månad, lönen är densamma. Som präst är det viktigt att leva med sina vigsellöften, att dela den människosynen som Svenska kyrkan har samt att ha respekt för arbetsgivaren men samtidigt alltid vara reflekterande och föra samtal inom organisationen. Kyrkans grundläggande uppdrag är, utifrån min förståelse, att vara en missionerande kraft i samhället, som ska värna om de minsta och svaga. Kyrkan ska vara en röst i natten, en fyr i stormen och styras av det som Jesu liv och gärningar visar och lär oss, om hur man ska leva i gemenskap med skapelsen.

Vad får du för reaktioner från din omgivning när du berättar om din utbildning och det arbete som väntar?

En fråga som jag fick förr: hur kristen är du på en skala från 1 till 10? Alla reagerar när de får veta mitt yrkesval, och det är nästan enbart positiva reaktioner. När någon blir arg på något jag gjort eller sagt, så brukar det bli

annat ljud i källan: hon passar inte alls att bli präst, som präst måste man ju vara snäll!

Att lära sig leva med att bli bedömd och ifrågasatt är en viktig lärdom. Många reagerar när de möter präster, vi har fortfarande inflytande och ses som lite udda som jobbar under Gud. När en präst gör något fel, begår ett brott eller missbrukar sin auktoritet brukar det bli rubriker i media. Detta är bra, för vi måste hela tiden jobba med oss själva och vara medvetna om att vi måste vara extra försiktiga och varsamma i vårt arbete. Vi kommer människor nära i både sorg och glädje och ska vara representanter för Jesu fortsatta verksamhet på jorden. Vi får aldrig luta oss tillbaka och slappna av, utan vi ska ständigt finnas oss i rörelse och eftertanke.

Teckenspråkigt arbete i Svenska kyrkan – nuläge och framtidsdröm?

En del av kyrkans arbete behöver fler teckenspråksutbildade medarbetare, fler präster, fler diakoner och fler pedagoger. Jag träffade nyss en grupp från KRIS och de berättade om att det ska starta ett djupare samarbete med en församling i Stockholmstrakten. Sådant samarbete är viktigt, där ska kyrkan finnas och vara en hjälpande hand.

”... några är
avundsjuka
på att jag har
ett sånt bra
jobb”

Förskoleassistent: Helené Brolund

Vilken utbildning är du inne i?
Svenska kyrkans grundkurs på distans vid Vadstena folkhögskola.

Hur kom det sig att du valde denna utbildning?
Det ger ett bredare perspektiv inom Svenska kyrkan och ger mig trygghet.

Guds kallelse – hur ser du på den? Är det viktigt att veta att du är utvald till tjänst i kyrkan?

Guds kallelse eller slump? Jag mötte en mamma med sitt barn i barnvagn. Hon berättade om öppna förskolan i Mariakyrkan för teckenspråkiga föräldrar. Hon bad mig följa med någon

FOTO: IIRINA KANKKONEN

Helene Brolund som ängel under en av familjedagarna

dag, vilket jag gjorde. Det var en trevlig miljö och jag började hjälpte till där. Plötsligt fick jag en förfrågan om jag var intresserad av att börja jobba i öppna förskolan. Jag gick hem och funderade, men tvekade inte länge med mitt beslut och tackade ja. Så jag blev timanställd för att på tisdagar sköta om verksamheten. Sen ändrades min tjänst och idag jobbar jag 75% och trivs jättebra. Tänk att gå från arbetslös, via några timmar och till idag ha en tjänst. Bara för jag träffade den där mamman. Eller var det guds vägledning till mitt jobb?

Vad får du för reaktioner från din omgivning när du berättar om ditt arbete?

Jag får olika reaktioner, några är avundsjuka på att jag har ett sånt bra jobb.

Många är imponerade över att jag orkar med både jobb, utbildning och familj.

Teckenspråkigt arbete i svenska kyrkan – nuläge och framtidsdröm?

I nuläget känner jag att tiden har gått så fort. Jag har jobbat med det teckenspråkigt projektet i över två år. Jag fick vara med från början och börjar se resultaten idag. Framtidsdrömmen är att utöka vår verksamhet som är anpassad för döva och hörselskadade. Att vi har en egen plats att mötas på och har allt under samma tak i lokalerna som är väl anpassade.

Ungdomshelg om kroppen, själen och anden

Den 3–5 april möttes 9 ungdomar från 15 till 25 år ute på Graninge stiftsgård. Ungdomshelgen var den andra som arrangeras från nationell nivå i samarbete med stiftens teckenspråkiga verksamhet och leddes av 6 ledare.

Helgen innehöll lyckade dagar med; skrott, lite tårar, studiebesök, film, givande diskussioner, påskvandring och mässa i stiftsgårdens kapell.

I höst blir det en ungdomshelg nere i Lunds stift. Intresserad? Kontakta gunnel.kjellermo@svenskakyrkan.se eller 070-216 40 02.

FOTO: PRIVAT

FOTO: IRINA KANKKONEN

Mammorna, Gitta och Maria målar masker med sina barn.

Mammor om familjedagar värda att minnas

Den tolfte familjedagen hade som tema "Mask och Drama". Familjedagen är en del av projektet för det teckenspråkiga arbetet i Stockholms stift. Under en lördagsförmiddag i april fick familjerna måla masker. Efter lunchen blev det dags för ett drama. Då delades familjerna upp i grupper och gjorde dramer utifrån sin egen kreativitet. Vi satt på kuddar och åt popcorn och tittade på det som spelades upp. Därefter blev det fika och jag passade på att intervjua Maria Farkas med sin dotter Ofelia 2 år och Christina "Tina" Yalcin som har två två söner, Benjamin 4 år och Edwin 2,5 år.

Vad tycker du om familjedagarna? Tina tycker det är bra att föräldrar får ett ställe att träffas och umgås på. Maria har bara varit med två gånger. En gång tog även mormor med Ofelia till familjedagen.

– Här är bra verksamhet med olika aktiviteter som vi inte skulle göra hemma, som att måla masker. Ett plus är också att få träffas och umgås i teckenspråkig miljö, tecknar Maria och fortsätter:

– Alla barn oavsett CODA, döva, hörselskakade och hörande är välkomna hit. Här är en fantastisk teckenspråkig miljö för alla!

Vad är ditt bästa minne under dessa två år?

Tina tycker att det är svårt att svara på frågan. Hon tycker att alla familjedagarna har varit bra. Tina instämmer med Maria om att de inte skulle göra det de gör här, hemma.

– Om jag måste välja ... tror jag att det roligaste var Caramba med Maria Llena och det idag med masker och drama. Men allt har varit bra, svarar Tina fundersamt.

Maria säger att första gången var Ofelia för liten för att delta.

Familjedag med drama där alla, barn som vuxen, deltog utifrån sin egen kreativitet.

FOTO: IRINA KANKKONEN

– Men att idag var det roligare för henne, nu kunde hon vara med, anser mamma Maria.

De håller med varandra, det är skönt att få mat och att kunna umgås med alla. Familjedagarna är som en minisemester.

Skulle du vilja att familjedagarna var kvar i fortsättningen?

Båda svarade, ja absolut, det är viktigt! Maria menar att det är viktigt för det finns bara en verksamhet för alla teckenspråkiga barn här i Stockholm och det är familjedagarna.

Jag tackade för intervjun och skyndade mig att hindra en annan mamma, Gitta Svetlov-Palecek med sina två döttrar, Leila 9 år och Kayla snart 2 år, från att åka hem. Jag intervjuade henne i hörnsoffan i Öppna förskolans lokal.

Vad tycker du om familjedagarna?

– Alltid kul, jag ser alltid fram emot att komma hit. Speciellt efter min mammaledighet då jag börjat jobba igen, då har jag haft ett extra behov. För förut, under mammaledigheten, var ju jag och Kayla här på tisdagar på Öppna förskolan.

Vad är ditt bästa minne under dessa två år?

– Varje gång jag kommit hit är det bästa minnet!

Skulle du vilja att familjedagarna var kvar i fortsättningen? Varför?

– Absolut! För att hålla kontakt med andra CODA-familjer. Det finns ett läger för större barn. Men inte för så små barn. Plus att här är en bra miljö för döva föräldrar, man kan se varandra om man sitter i matsalen och barnen leker i ett annat rum genom den öppna väggen. Det är barnvänlig här och då kan föräldrarna koppla av.

Tack för jättebra svar! Nu får ni åka hem, sade jag med ett stort leende. För mig var det dags att storsäda.

IRINA KANKKONEN

Hemma

– ett ord som förhoppningsvis känns bra i handen

Den teckenspråkiga verksamheten har under många år "lånat" lokaler i Stockholms olika församlingar för sin verksamhet. För fem år sedan startades en öppen förskola i Jakobsberg församling.

När kyrkostyrelsen gjorde det möjligt för församlingar att söka medel till olika projekt bestämde sig Jakobsbergs församling att ansöka om pengar till ett teckenspråkigt projekt på 2 år. Detta skedde i samverkan med Kista församling. Projektet handlade om utveckling och inkludering av teckenspråkigt arbete i en församling. För att erbjuda teckenspråkiga personer en hemmahörighet. Tanken var från början att lägga barn- och familjearbetet i Jakobsberg och gudstjänstlivet i Kista församling. Arbetet sammankopplades med stiftets teckenspråkiga verksamhet och de där anställd präst och diakon.

Undervisning i teckenspråk

I februari 2006 startade projektet. Två döva anställdes till de annonserade tjänsterna – pedagog och förskoleassistent. Stiftsadjunkten för teckenspråkig verksamhet, Gunnel Kjellermo, blev projektledare. Inkludering av de två projektanställda i medarbetargruppen i Mariakyrkan har fungerat bra. Personalen i både Jakobsbergs och Kista församlingar erbjöds under våren 2006 att få undervisning i teckenspråk. Framför allt har barn- och familjeverksamheten utvecklats positivt med både egna träffar och ibland integrerat med hörande. Människor från tre andra stift har kommit till de erbjudna aktiviteterna.

Inkludering och utveckling

Projektledaren och styrgruppen kom efter halva tiden fram till att ha all

verksamhet i Jakobsberg församling. Detta för att till fullo utveckla en hemmahörighet genom att knyta ihop all verksamhet till en kyrka. Den 16 maj firades avslutning på projektet med pompa och ståt i Mariakyrkan. Det kom runt 80 barn och vuxna. På programmet stod bland annat familjemässa tillsammans med biskop Caroline och en avslutningsbuffé. Projektets mål; inkludering och utveckling av teckenspråkigt arbete, har nåts. Verksamheten och hemmahörigheten för Stockholms teckenspråkiga fortsätter i Jakobsberg även efter projektet. Bland annat fortsätter verksamheten under resten av året med hjälp av strukturbidrag från Stockholms stiftskansli. En långsiktig och hållbar lösning för verksamheten håller på att utarbetas.

GUNNEL KJELLERMO

FOTO: MATS ÅSHAN

PROJEKT LIVET

Har du någon gång funderat över livet som ett projekt?

Ett projekt har en tydlig början och ett slut. Vårt liv på jorden startar med födelsen och slutar med döden. Men projekttiden vet kanske bara Gud om, för Gud är projektbeställaren av våra liv. Den projektanställda är jag! Men, hoppsan, jag har inte sökt tjänsten och jag tycker en projektanställning är osäker, säger du kanske. Här skiljer sig

projektet livet från övriga projekt – vi hamnar i projektet vare sig vi vill eller inte. Gud har emellertid gett oss livet på grund av sin kärlek till oss och därför att Gud vet att vi är som gjorda för tjänsten. Mitt liv kan bara jag utveckla och inkludera i denna värld. Ibland är livet osäkert, ibland är det lätt och

i allt är det en utmaning. Jesus säger i Joh 10:10 ”Jag har kommit för att ni ska ha liv och liv i överflöd”. I 1 Petrus brev 1:15 skriver författaren; ”Lev ett allt igenom heligt liv, liksom han som kallat er är helig”. Heligt har med en kraft utom mig själv att göra, med ett allvar som inrymmer glädje och inspiration. I det heliga finns också möjlighet till stöd, hjälp och rådgivning.

Ett projekt har delmål, olika beslut som den anställde behöver ta i samråd med beställaren – så är det också med livet. Det måste även under livets gång finnas tillfällen till reflektion och vila.

Målet för projekt är själva livet! Effektmålet kan bli att jag som människa mognar och får värdefulla erfarenheter både för mig själv och för andra. ”Jag är uppståndelsen och livet, den som tror på mig ska leva om han än dör” säger Jesus (Joh 11:25). Här anar vi ännu ett effektmål – ingången i evigheten.

Vi möts i våra olika livsprojekt.

GUNNEL KJELLERMO

”Mitt liv kan bara jag utveckla och inkludera i denna värld.”

FOTO: JIM ELSTRÖM/IKON